

Το να έχει κάποιος αληθινούς φίλους , είναι μεγάλη υπόθεση. Πότε όμως είναι μια φιλία αληθινή, προορισμένη να αντέξει στις τρικυμίες του χρόνου και πότε είναι απλά και μόνο μια «παρέα» που σήμερα είναι και αύριο δε θα είναι;

Το βασικό που πρέπει κάποιος να κοιτάξει για να διαχωρίσει αυτές τις δυο καταστάσεις, είναι τα κίνητρα πίσω από το συναπάντημα. Σε μια αληθινή φιλία, βρίσκομαι μαζί με τον άλλο άνθρωπο για να μοιραστούμε την ίδια ζωή ,τις χαρές και τις λύπες της.

Ο αληθινός φίλος είναι συνοδοιπόρος μου, όχι μόνο στις εύκολες αλλά και ευχάριστες στιγμές, αλλά και επίσης στις αναπόφευκτες περιόδους θλίψης και δυσκολίας. Σε μια γνήσια φιλία υπάρχει ο αμοιβαίος σεβασμός ώστε να υπάρχει ώρα και χώρος για να εκφραστούν όλοι.

Ο καλύτερος φίλος είναι αυτός που δεν φοβάται να μας πει την αλήθεια , αν πιστεύει ότι σε κάτι έχουμε παρεκτραπεί. Είναι όμως παράλληλα έτοιμος να σεβαστεί τις επιλογές μας, έστω και αν διαφωνεί, χωρίς να φύγει από το πλευρό μας. Σε αντίθεση όταν μιλάμε για «σκέτη παρέα» τα κίνητρα είναι διαφορετικά: Εδώ δε συναντιόμαστε μόνο για να μοιραστούμε τη ζωή στην ολότητά της, αλλά μόνο για να ευχαριστηθούμε κάποια συγκεκριμένα πράγματα, πρόσκαιρα πράγματα που τυγχάνει να μας αρέσουν και των δύο. Σε τέτοιες σχέσεις γνωρίζουμε κατά βάθος ότι υπάρχουν όρια στο τι μπορούμε να μοιραστούμε με τον άλλο. Όταν πια ο ένας από τους δύο βαρεθεί τη συγκεκριμένη απόλαυση που τους ένωνε ή αν προκύψει εν τω μεταξύ κάποια διαφωνία η «φιλία» αυτή εξανεμίζεται .

Μαρία Δοξάκη Γ1